

אלירן גולן (35)
מבתיים

מהלכים

סהר אלגאוי
(כמעט 7) משהם

מלאכים

מיכל גרודמן (שנה ושלושה חודשים)
מקיבוץ מגל

כך הפך פרויקט צילומי הלבקנים של יוליה טייץ, צלמת אלמונית מבתיים, לתופעה ויראלית שזכתה לתהודה בינלאומית - בלי חסות מסחרית, בלי פוטושופ ובלי שבכלל הכירה לפני כן לבקנים

דפנה ארד | צילום: יוליה טייץ

אורי מזרחי (23)
מחולון

רוצה להחזיר את האיזון לעור שלך?

Cetaphil®

מחזיר את האיזון לעור שלך

IMAGES.COM

סדרה לניקוי העור עם 9פֶקֶט ה-Gentle Power

לניקוי יומיומי יעיל ועדין של העור

-

יעילות מוכחת קלינית גם לטיפול בעור עדין

www.cetaphilrafa.co.il

אין להשתמש במוצר אם ידועה רגישות לאחד המרכיבים

א

לפי הגולשים ששיתפו את פרויקט הצילום של יוליה טייץ, שבו תיעדה לבקנים בגילאים שונים, ככל הנראה לא תיאררו לעצמי מם איפה צולמו התמונות. "כשמסתכלים על התמונות זה נראה כאילו צילמתי אותן בסטודיו מפואר", אומרת טייץ, "אבל הכל צולם אצלי בבית, על רקע לבן שהדבקתי עם סקוץ' לקיר, בדיי רתי הקטנה והמחולקת בבתים".

הלוקיישן הצנוע לא מנע מהצילומים להיפך לווראליים. בשקט־בשקט, ללא כל חסות מסחרית, הצליחה הצלמת האל-

מונית ללכוד את תשומת הלב החמקמקה של גולשי האינטרנט בכל העולם. הצילומים מצאו את דרכם במהירות לעמודי פייסבוק בהוגגרית, יפנית, הודית ואינדונזית, וטייץ זכתה לשבחים בכלי תקשורת נחשבים כמו "קוסמופוליטן", "דיילי מייל" ו"הפינגטון פוסט", אבל ההצלחה הזאת עדיין לא מתורגמת לכסף.

- יוליה, מה הקשר שלך ללבקנים?

"רציתי להראות עד כמה

הצבע הלבן מרובה גוונים".

הצלמת יוליה טייץ

- איפה איתרת כל כך הרבה לבקנים באלה יפים?

"הרעיון התבשל אצלי קרוב לשנתיים, ויצא לפועל לאחר שהצטרפתי לקבוצת פייסבוק של לבקנים והורים ללבקנים, שעוסקת בעיקר בבעיות הרפואיות שלהם ומונה כמה עשרות חברים. אחרי שצילמתי את זוהר שדה, לפני חצי שנה, אורתי אומץ להציע לחברי הקבוצה להצטלם. ההצעה גררה התלהבות והיעי נות. לפני שיצאתי לדרך, בחנתי פרויקטים קודמים של צילומי לבקנים מהעולם, ומצאתי כמה פורטרטים נחמדים אבל משעממים. אני אוהבת ליצור משהו בעבודות שלי. הקונספט הכללי שלי היה הצבע הלבן – רצייתי להראות עד כמה הוא ייחודי, מרובה גוונים, עמוק ועשיר. בכל תמונה יש המון צבע, למרות שכל האלמנטים בה לבנים".

- איך לא התפתית לקרוא לסדרת התמונות 50 גוונים של לבן?

"שמעתי שקוראים לה ככה, זה פחות מוצא חן בעיניי..."

טייץ (38), מעצבת גרפית שגרלה במוסקוה ועלתה לישראל ב־1995, למדה צילום באופן עצמאי. בשנים האחרונות היא מצלמת נשים הרות, משפחות וחברים, וזוהי הסדרה האמי נותית הראשונה שלה. "למען האמת אני לא יודעת איך להתעלות על מה שעשיתי", היא מודה. "אני מקבלת תגובות בכל השפות, פנו אליי בערך 50 אתרי חדשות מכל העולם, ורק עכשיו אני מתחילה להבין איוו עוצמה יש בתמונות האלה".

ברוך כלל היא נוהגת לעבוד עם תוכנת הפוטושופ, אך בפרויקט הזה, שנקרא Porcelain Beauty, נמנעה מלרשט את התצלומים. "היה לי חשוב להראות את היופי הטבעי בלבקנות, לכן גם ביקשתי מהמצולמים להגיע לסטודיו ללא איפור".

- מה היה הרבר הכי מאתגר בצילומים?

"שילבתי בעלי חיים בצילומים וגיליתי שלצלם חיות זה מאוד קשה, בעיקר צ'ינצ'ילות וכלבים עם בעיות קשב וריכוז, ולצלם חיות וילדים ביחד זה עוד יותר קשה. הכלבה הלבנה (לא לבקנית) של סהר לא ממש שיתפה פעולה והייתי בטוחה שאף תמונה לא יצאה טוב, ורק אחר כך גיליתי את התמונה הבודדה שנראית טוב. עם הצ'ינצ'ילה הלבקנית, שכל כך רצייתי שתשתתף בצילומים, בכלל היה סיוט. לקח לי שעתים וחצי לתפוס אותה יושבת ברוגע. חוץ מזה, מכיוון שלבקנים נורא רגישים לאור, במהלך הצילומים נאלצנו לעשות הפסקות חושך. מראש צילמתי בתאורה טבעית, בלי הבוקים או מחזירי אור. מקור האור היחיד היה החלון הענקי שלי, שמפיק תאורה חלבית מהממת ועוצמתית. אבל ללבקנים שרגישים לאור קשה מאוד לשבת בעיניים פקוחות מול החלון הפתוח, אז מדי פעם הגפתי את התריסים והחשכתי את החדר, והיינו יושבים בחושך 20 דקות ומדברים".

- ברגעים האלה יצא לכם לדבר על הקשיים החברתיים והבריאותיים שהם חווים?

"היה לי חשוב יותר לנצל את הזמן כדי להעביר להם את מה שאני מרגישה כלפיהם, את האהבה וההערצה. הם כאלה מיוחדים ומדהימים, לא רצייתי להכניס את הדברים הפחות יפים לחדר".

↑ "קשה לי למצוא עבודה"

זוהר שדה (21), מגבעת־עדה, חיילת משוחררת שלומדת לפסיכומטרי, המצלמת הראשונה בפרויקט

- **את לובשת לבן גם ביום־יום?**

"לא. בצילום זה יצא יפה, אבל אני מעדיפה ללבוש בגדים כהים. לבן הוא צבע בהיר מדי בשבילי. אני גם נמנעת מללבוש ורוד, כדי לא להיראות עירומה".

- **עם אילו קשיים את מתמודדת?**

"אני סובלת מבעיות ראייה ורגישות לשמש, התנדבתי לצבא ועכשיו קשה לי למצוא עבודה. שמים לך רגליים, עושים בעיות".

- **קורה שמתחילים איתך רק כי את לבקנית?**

"לא. להפך. זה לפעמים מרתיע גברים. בבר בלילה בהתחלה חושבים שאני סתם

בלונדינית וכשמבינים שהמצב שונה, הם ממשיכים הלאה".

→ "סוף־סוף אפשר לשחק בחוץ"

סהר אלגאוי, כמעט בת 7, משהם

- **מי הכלב שבתמונה?**

"זו פלקס, הכלבה שלנו", אומרת רחלי אלגאוי, אמא של סהר. "היא לברדורית מעורבת עם פרווה לבנה. בדיחה שרצה אצלנו היא שסהר קיבלה את העיניים ממני, את האוזניים מאבא ואת השיער מפלקס".

- **איך סהר מתמודדת עם בעיות הראייה שמאפיינות לבקנות?**

"בצילומים יוליה רצתה לצלם באור טבעי, האור הכי יפה, אבל לבקנים מסתנוורים בקלות. לסהר היה קשה מאוד עם האור והיא פשוט לא הצליחה לפקוח את העיניים, אז יוליה צילמה אותה בעיניים עצומות.

מראש חשבנו שזה פרויקט מעניין ומעצים, אבל התוצאה היממה אותנו. לא ראינו בחיים תמונות כאלה, זה נדיר כי לבקנים יוצאים הרבה פעמים אדומים מדי בתמונות, עם עיניים לא כמו שצריך, וממש קשה לתפוס בתמונה את הדרך שבה אנחנו רואים את הילדה שלנו".

- **ישראל היא מקום קשה ללבקנים.**

"כן, יש פה המון ימים של שמש ואין הצללה טובה בבתי הספר ובגנים. סהר שמחה שהגיע החורף כי היא יכולה סוף־סוף לשחק בחוץ וכיף לה. היא סובלת מרגישות לשמש ומבעיית ראייה, אבל רצינו שהיא תשתלב במסגרות רגילות כדי לדחוף אותה קדימה. היא ילדה מאוד חכמה, חברותית ואנרגטית. היא אוהבת לרוץ, לקפוץ, לרקוד ולרכוב על סוסים. היא מוכשרת בציוו, ולמרות קשיי הראייה שלה היא מלמדת ילדים אחרים בכיתה לצייר".

שירה שילון, גיבורה מלידה

באוקטובר האחרון פורסם ב"לאשה" ריאיון עם זיו ועדי שילון, שסיפרו על בתם הלבקנית שירה. זיו נפצע בעזה, איבד את ירו השמאלית ואינו יכול כמעט להשתמש בימנית, ובריאיון לכתבת שרון רופא אופיר סיפרו השניים על ההתמודדות עם העובדה שבתם נולדה לבקנית. "היום אנחנו כבר לא רואים את הקושי, אלא רק את האתגר", אמרו. "בזכות החיים שעברנו קיבלנו כלים לעזור לה. היא לא רואה? אז היא תיעזר בחושים אחרים. אנחנו יודעים מה מצפה לנו ויודעים שיהיה טוב".

עדי, אמה של שירה, תיארה ילדה

מיוחדת ואהובה ש"יורה חצים ללב"

והסבירה למה החליטה לחשוף אותה

בפייסבוק ובתקשורת: "חשוב לי לייצר

עולם טוב יותר ומכיל עבור שירה, וקבלת

השונה היא הבסיס לכך. אם ניתן לה גב

חוק, הכל יהיה הרבה יותר קל עבורה".

הריאיון איתם היה אחד הנצפים

מבין כתבות "לאשה" שעלו באתר xnet

לאחרונה, ובאתר הפייסבוק של "לאשה"

הוא זכה עד היום ל־228,792 צפיות.

חדש! צטאפיל Daily Advance

תחליב לחות טיפולי עם
אפקט ה-24 Hours Hydration

עכשיו במחיר היכרות:

לנוף
104 ₪

לפנים
76 ₪

מעניק לחות והגנה לעור יבש
למשך 24 שעות

• נספג מיידי בעור ומותיר אותו רך,
חלק ומאוזן

• אינו מותיר תחושה שמנונית

בקשו את צטאפיל מהרוקח!

www.cetaphilrafa.co.il

אין להשתמש במוצר אם ידועה רגישות לאחד המרכיבים

↑ "בבית החולים אמרו שהיא בלונדינית"

עדי פריד (9) מקריית ביאליק

• איך הגעתן לפרויקט הזה?

"דרך קבוצת הלבקנים בפייסבוק", מספרת טלי פריד, אמה של עדי. "היה ממש כיף בצילומים, אבל לא חשבנו שהפרויקט יזכה לחשיפה כל כך מדהימה. יש לנו שלושה ילדים ורק עדי לבקנית. כשהיא נולדה, בבית החולים אמרו שהיא בלונדינית. הראשונה שזיהתה שהיא לבקנית הייתה רופאה בטיפת חלב".

• ואיך הגבתם?

"בהתחלה היה לנו קשה עם זה. אף אחד לא ידע להסביר לנו מה מצפה לה, מה היא תראה ומה לא ואיך היא תתמודד עם החיים, אבל עם הזמן התרגלנו להסתדר בכוחות עצמנו והחלטנו לגדל אותה כילדה רגילה, ללא מגבלות. מגיל 4 התלוותה אליה למסגרות סייעת תומכת וזה עזר לה מאוד".

• וכיום?

"היא לומדת בבית ספר רגיל. היא ילדה מחוננת וחרפה עם ראש גדול, שמתעניינת במגוון תחומים: מחשבים, ציור, פאזלים. הבעיה העיקרית היא השונות. ילדים תמיד מציקים. בגילאי הגן זה נובע מסקרנות. כשהם גדלים הם קוראים בשמות במטרה לפגוע, וזה נובע מחוסר חינוך. עם כל המילים היפות והסלוגנים של משרד החינוך, 'האחר הוא אני', אנחנו עדיין לא יודעים לקבל את השונה כפי שהוא ולא להצביע, לצעוק או להציק. עלינו ללמד את ילדינו לראות את הטוב באדם שמולם".

• לצד הקשיים, מצאתם יתרונות בלבקנות?

"עדי תמיד בולטת בשטח, והצבע הלבן הזה כל כך יפה בעיניי, כל כך עדין. זה היתרון של הלבקנות, יופי מיוחד שאין לבלונדינים רגילים".

דוגמנים לבקנים מככבים גם על מסלולי התצוגות

קוני צ'ו דוגמנית סינית
(וגם זמרת ג'אז!)

דיאנדרה פורסט דוגמנית
ושחקנית אפרו-אמריקאית

שון רוס דוגמן
אפרו-אמריקאי